

Калі мы ўдзельнічаем у абрадзе бласлаўлення нейкіх прадметаў ці рэчываў, то варта ведаць, які ў гэтым сэнс. Звычайна непасрэдна перад бласлаўленнем святар або дыякан растлумачвае, для чаго гэта робіцца. Праз малітву Касцёла на прадметы зыходзіць Божэе бласлаўленне, і такім чынам яны атрымліваюць новае значэнне. Яны становяцца знакамі Божай прысутнасці ў свеце.

Нельга прадаваць або вы-кідваць бласлаўёныя прад-меты. Мы можам іх падарыць блізкаму або знаёмаму чалавеку. Калі бласлаўёныя рэчы былі пашкодзаны і няма магчымасці іх аднавіць, то варта дэмантаваць ці спаліць тое, што гарыць. Напрыклад, вербачкі з Пальмовай нядзелі спальваюць, а гэтым попелам потым пасыпаюць галовы ў Папальцовую сераду. Аднак гэта не датычыцца выпадкаў, калі пры бласлаўленні нейкага прадмета асвятчаецца сама дзейнасць, якая адбываецца пры яго дапамозе, а сам ён не служыць Божаму культу, як, напрыклад, у выпадку бласлаўлення транспартных сродкаў.

Вяртаючыся да абраду бласлаўлення рэчаў, варта падкрэсліць, што сам гэты абрад часта падказвае, што нам з імі рабіць. Свечку мы запальваем як знак нашай малітвы і ахвяры, даём у руку паміраючаму і гэтак далей. Хлеб святой Агаты на нашых землях прынята браць з сабой у падарожжа або захоўваць у дамах, спалучаючы з гэтым малітву аб захаванні ад небяспекі. Калі ў нас узнікаюць сумненні, для чаго неабходны тыя або іншыя бласлаўёныя рэчы і як іх захоўваць, варта проста запытацца ў аўтарытэтных асоб ці звярнуцца да правяраных крыніц ведаў. Многія інтэрнэт-крыніцы і друкаваныя вы-данні падаюць непраўдзівую інфармацыю на гэты конт. † Неабходна асцерагацца ўспрыняцця бласлаўёных рэчаў як амулетаў – прадметаў, якія ў перакананні некаторых маюць таямнічую, магічную сілу, або талісманаў – рэчаў, якія нібыта прыносяць шчасце і поспех. Такія перакананні з’яўляюцца праяўленнем фетышызму – веры ў моц рэчаў, што адкрывае чалавека для дэманічнага ўплыву і з’яўляецца магічнай практыкай. Ілюстрацыяй гэтаму могуць быць, напрыклад, перакананні некаторых, быццам існуюць свечкі, якія запальваюць толькі “за памерлых” і толькі “за здароўе”. Вырашальнымі заўсёды з’яўляюцца намер чалавека і малітва, а не колькасць асвечанай вады, якая трапіла на прадмет, як думаюць некаторыя. Не самі рэчы дапамагаюць чалавеку, а Божая моц.